

El secretario general de CCOO, Ignacio Fernández Toxo, participa en una asamblea de delegados sindicales en Granollers

XAVIER SOLANAS

Fernández Toxo escucha a Gallego, durante su intervención en la asamblea.

“La austeridad es un suicidio y un despropósito”

REDACCIÓN | El secretario general de CCOO, Ignacio Fernández Toxo, reclamó el pasado lunes que la próxima cumbre de la UE, prevista para la semana que viene, sirva para impulsar “un giro radical” en las políticas europeas aplicadas

hasta este momento. El dirigente sindical, que participaba en una asamblea de delegados sindicales en el Centre Cultural de Granollers, insistió en que “la realidad ha demostrado que estas políticas han fracasado estrepitosamente y que la

austeridad es un suicidio desde el punto de vista económico”. Por lo tanto, mantener dichas políticas “supone un auténtico despropósito y agrava el sufrimiento de millones de personas que padecen las consecuencias de la crisis económica”.

Los responsables de la confederación europea de sindicatos se reúnen estos días con todos los presidentes y primeros ministros de los países de la Unión para impulsar un cambio en la política europea a través de la “definición de un programa de inversiones a escala europea y financiado con recursos europeos que permita que actúe de motor de arranque de unas economías hoy bloqueadas”, explicó Fernández Toxo durante su comparecencia ante los medios de comunicación, acompañado por sus homólogos en CCOO de Catalunya, Joan Carles Gallego, y la Unión intercomarcal Vallès Oriental-Maresme, Gonzalo Plata.

Por otra parte, Fernández Toxo tachó de “lamentable” que el Gobierno español se conforme con llevar una pretendida reforma de las administraciones públicas a la cumbre europea como muestra de buena voluntad. “No me parece la forma más adecuada de encarar la cuestión”, apuntó, “si la reforma se basa en un nuevo adelgazamiento de la capacidad de las administraciones de prestar los servicios que están obligadas por ley”. Respecto a los 6.000 millones de euros anunciados por la UE para reducir el paro juvenil en toda Europa a lo largo de los próximos siete años, el secretario general de CCOO consideró que la medida suena “a una broma, no se puede decir en serio que con esta disposición se pueda corregir el drama del desempleo juvenil, que en Europa supera el 30% y en España llega al 57%”.

Diccionari jurídic d'actualitat

Ramon Font

Què és el testament vital?

Coneixem popularment amb el nom de testament vital allò que tècnicament es denomina, segons la Comunitat Autònoma, “Document de voluntats anticipades” o “Document d'instruccions prèvies”, i consisteix, bàsicament, en un escrit mitjançant el qual una persona fa una previsió, a través d'una declaració de voluntat, del què vol que es faci amb la seva vida en el cas d'una malaltia terminal i davant la impossibilitat de poder decidir en aquell moment (com per exemple, que se li apliquin tractaments mèdics de prolongació artificial de la vida o únicament tractaments pal·liatius del dolor) i/o del què vol que es faci amb el seu cos un cop traspasat.

El testament vital permet doncs que el pacient que en un determinat moment no pot decidir, sigui per estat d'inconsciència o bé d'incapacitat judicial, pugui fer-ho pel que es denomina

consentiment per substitució, és a dir, que ho pugui fer a través d'un tercer legitimat que decidirà quins són els tractaments que ha de rebre el pacient.

Per fer un testament vital es necessita que la persona sigui major d'edat i tingui plena capacitat d'obrar i, la manera de fer-ho, (sempre per escrit) és davant de notari (la forma més aconsellable) o bé davant de tres testimonis (forma que planteja alguns problemes de validació posterior) majors d'edat i amb plena capacitat d'obrar, dels quals dos, com a mínim, no han de tenir relació de parentiu fins al segon grau ni han d'estar vinculats per relació patrimonial amb l'atorgant.

Però no tot és vàlid en un testament vital. No s'hi poden incloure disposicions contràries a la llei, com per exemple, l'exoneració a algú de complir qualsevol obligació legal (cas de l'eutanàsia). Per altra part, convé que el document esta-

bleixi regles específiques que encaminin als metges a saber quina seria la decisió del pacient si pogués prestar el seu consentiment i/o nomeni un representant o substitut que prengui, amb total llibertat o amb les limitacions que s'estableixin, les decisions que calguin. Tanmateix, també es pot disposar sobre la destinació del propi cos en cas de mort (donació dels òrgans per la investigació, incineració, etc.)

Per tal de que quan es produeixi la circumstància que faci necessari saber les disposicions contingudes al testament vital, aquest sigui de fàcil abast, s'han creat diversos registres on s'inscriuen i que es poden consultar, arribat el moment, per part dels metges o familiars del pacient. Cada Comunitat Autònoma té els seus propis registres (a Catalunya, que va ser la primera CC.AA. a regular-ho, es fa al Registre de voluntats anticipades,

adscrit a la Direcció General de Recursos Sanitaris del Departament de Salut) i a més a nivell estatal hi ha un registre d'instruccions prèvies.

Val a dir, per acabar, que aquest document, com qualsevol altre testament, s'ha de revisar contínuament donat que els nostres valors vitals poden canviar al llarg de la vida i, en conseqüència, bé podria ser que el testament vital que vam fer fa uns anys, no es correspongui amb el nostre desig actual. Si és aquest el cas, la llei permet poder-lo modificar totalment o parcialment, i hem de tenir en compte que l'únic vàlid és l'últim que hàgim redactat.

Ramon Font
Advocat d'Eco-lus Consulting
rfont@ecolus.com